

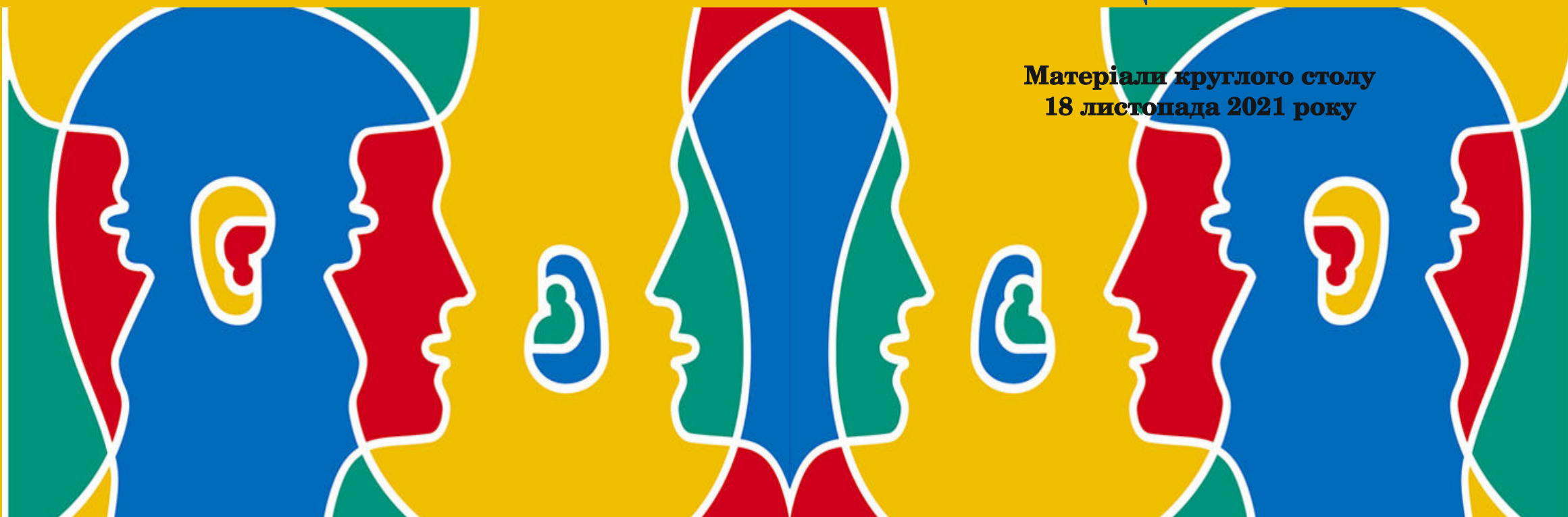

**МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ
УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ВНУТРІШНІХ СПРАВ**

**КАФЕДРА СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ
ДИСЦИПЛІН**

**ЛЮДИНА МАЄ ПРАВО: СОЦІАЛЬНО-
ГУМАНІТАРНИЙ ДИСКУРС У
КОНТЕКСТІ РЕФОРМАЦІЙНИХ
ПРОЦЕСІВ В УКРАЇНІ**

**Матеріали круглого столу
18 листопада 2021 року**

**м. Одеса
2021**

**МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ВНУТРІШНІХ СПРАВ**

КАФЕДРА СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ ДИСЦИПЛІН

**ЛЮДИНА МАЄ ПРАВО:
СОЦІАЛЬНО-ГУМАНІТАРНИЙ
ДИСКУРС У КОНТЕКСТІ
РЕФОРМАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ В УКРАЇНІ**

Матеріали круглого столу

18 листопада 2021 року

Одеса
ОДУВС
2021

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ

Голова комітету:

Надибська Оксана – завідувач кафедри соціально-економічних дисциплін, доктор філософських наук, професор.

Координатор:

Члени комітету:

Пальшков Костянтин – доцент кафедри соціально-економічних дисциплін, кандидат політичних наук.

Варинський Владислав – доцент кафедри соціально-економічних дисциплін, кандидат політичних наук.

Нівня Ганна – доцент кафедри соціально-економічних дисциплін, кандидат філософських наук.

Домброван Наталія – начальник відділу організації наукової роботи Одеського державного університету внутрішніх справ, майор поліції.

*Рекомендовано до друку рішенням відділу організації наукової роботи
Одеського державного університету внутрішніх справ
(протокол № 5 від 26 листопада 2021 р*

Л937 Людина має право: соціально-гуманітарний дискурс у контексті реформаційних процесів в Україні: матеріали круглого столу 18 лист. 2021 р. / Одеса: ОДУВС, 2021. –168 с.

Матеріали круглого столу «Людина має право: соціально-гуманітарний дискурс у контексті реформаційних процесів в Україні», присвяченого всесвітньому дню філософії. Тематика круглого столу охоплює дослідження проблем забезпечення, реалізації та захисту прав людини в Україні в контексті сучасних суспільно-політичних процесів.

Матеріали подано в авторській редакції.

Автори опублікованих матеріалів несуть повну відповідальність за підбір, точність наведених фактів, цитат, галузевої термінології, інших відомостей.

УДК [101.1+340+316](477)(063)

©ОДУВС, 2021

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ ПРАВ ГРОМАДЯН НА ЖИТТЯ

*Бакаленко Марія,
курсантка 201 взводу
факультету №1 ПФПКПОДУВС (м. Одеса)
Науковий керівник: **Надибська Оксана Ярославівна**,
завідувач кафедри соціально-економічних
дисциплін ОДУВС, д. філос. наук., професор*

Керівництво діяльністю поліції здійснюють у межах своєї компетенції керівник поліції, а також керівники територіальних органів поліції. Діяльність поліції в організаційно-правовому механізмі зумовлена її компетенцією, зокрема правами і обов'язками, які встановлені Законом України «Про Національну поліцію» [3], а також спеціальними нормативно-правовими актами.

Сфера діяльності органів внутрішніх справ має складну структуру. Вона включає в себе певні групи суспільних відносин, що пов'язані з захистом особи та держави від злочинів й інших посягань, і містить забезпечення суспільного порядку та суспільної безпеки, захист об'єктів незалежно від форм власності; розкриття і розслідування злочинів; забезпечення дотримання правил перебування в Україні іноземців і осіб без громадянства; виправлення і перевиховання засуджених та ін. Хоча ці види суспільних відносин взаємопов'язані, вони не є ідентичними та характеризуються специфічними рисами та ознаками.

Це в свою чергу визначає відмінність в основних видах діяльності органів внутрішніх справ (адміністративна, оперативно-розшукова, кримінально-процесуальна, виконання покарання); різновиди складових частин системи органів внутрішніх справ (міліція, органи попереднього слідства; державна протипожежна служба та ін.); розподіл компетенції між міліцейськими структурами (підрозділи охорони громадського порядку, по боротьбі з економічними злочинами, кримінального пошуку, державної автомобільної інспекції та ін.); різноманітність форм, методів їх роботи, заходів, що вживаються. Існуючі відмінності не впливають на загальну оцінку діяльності органів внутрішніх справ як правоохоронної.

Правозахисна орієнтація більшості їх функцій закономірна й обумовлена вирішенням переважно охоронних завдань, а також стосовно прав та свобод людини і громадянина окремо. Це не випадково, оскільки основу прав та свобод становлять важливі для особи блага у економічному, політичному, духовному та особистому житті, а більшість злочинів і адміністративних правопорушень, з якими ведуть боротьбу органи внутрішніх справ, безпосередньо чи опосередковано зазіхають на ці блага. Від ефективності боротьби залежить можливість користування ними особою, реальність і міцність їх прав та свобод, тобто те, що впливає на рівень демократизму, благополуччя та стабільності суспільства, на законність і правопорядок.

На сучасному етапі розвитку України особливе місце посідає проблема забезпечення прав людини, що являє собою найбільший інтерес і породжує безліч дискусійних питань. Питання визнання, дотримання і захисту прав людини завжди знаходились в компетенції різних державних органів влади, оскільки це їх найважливіший конституційний обов'язок (ст. 3 Конституції України) [1]. Значну роль відведено органам Національної поліції, яка, вступаючи в найрізноманітніші правові відносини з громадянами, наділена у цій сфері цілим комплексом завдань і функцій (напрямків діяльності).

Йдеться про «забезпечення публічної безпеки і порядку; охорони прав і свобод людини, а також інтересів суспільства і держави; протидії злочинності; надання у межах, визначених законом, послуг з допомоги особам, які з особистих, економічних, соціальних причин або внаслідок надзвичайних ситуацій потребують такої допомоги (ст. 2 Закону України «Про Національну поліцію») [1]. Більше того, згідно зі ст. 1 Закону України «Про Національну поліцію», Національна поліція України як «центральный орган виконавчої влади, служить суспільству шляхом забезпечення охорони прав і свобод людини, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку»[2].

Особливе місце тут посідають суд, прокуратура та інші правоохоронні органи. Правоохоронні органи – система державних та уповноважених державою громадських формувань, основною функцією яких є боротьба зі злочинністю та іншими правопорушеннями. До правоохоронних органів належать прокуратура, суди, органи Міністерства юстиції, органи Міністерства внутрішніх справ, Служба безпеки, Державний департамент України з питань виконання покарань, Митна служба, прикордонна служба, адвокатура, нотаріат, податкова міліція, різні державні комісії та комітети, що здійснюють правозастосовчу або правоохоронну діяльність.

Сфера діяльності органів внутрішніх справ має складну і багатопланову структуру. Вона включає в себе певні групи суспільних відносин, які пов'язані: із захистом особи і держави від злочинних та інших протиправних посягань; із забезпеченням громадського порядку та громадської безпеки; із захистом об'єктів незалежно від форм власності; з розкриттям і розслідуванням злочинів; із забезпеченням дотримання правил перебування в Україні іноземців та осіб без громадянства тощо [3].

Особливості діяльності поліції щодо забезпечення прав і свобод людини виявляються також у засобах цієї діяльності, які залежать від умов життя нашого суспільства і тому можуть змінюватися і вдосконалюватися з їх демократизацією, переростанням у дійсно громадянське суспільство, властиве правовій державі. Вони перебувають у тісному зв'язку, що й дозволяє ефективно впливати на поведінку людини [4].

На специфіку конституційного захисту прав і свобод людини і громадянина вказує програмний характер Конституції нашої держави. Визначено, значимість конституційного захисту прав і свобод людини і громадянина в Україні пов'язана також з організуючим характером Основного закону нашої

держави, яка мобілізує правозахисний потенціал всіх галузей права, активізуючи весь процес захисту прав і свобод людини і залучаючи до нього всі інститути суспільства і суб'єкти права, в тому числі і міжнародні.

Система прав і свобод людини, яка гарантується Конституцією України, розроблена з урахуванням відповідних міжнародно-правових актів. Але в законодавчих актах практично відсутній організаційно-правовий механізм забезпечення прав і свобод людини.

Усунення цієї прогалини необхідно здійснювати в таких напрямках: внесення відповідних змін до Конституції України як основного джерела норм, що регламентують загальні засади забезпечення прав і свобод людини; внесення змін до чинного законодавства.

Під механізмом захисту прав і свобод людини в діяльності Національної поліції України розуміється комплексна система елементів, пов'язаних між собою (правові засоби, організаційні форми та методи діяльності відповідних державних органів), спрямована на створення необхідних умов для реалізації прав і свобод людини, їх безпосередню охорону та захист.

Дворянство звільнялося від обов'язкової служби державі, правда, дворянин, ніколи не перебував на державній службі, не мав права голосу в дворянському зборі. Для дворян був свій суд, вони звільнялися від тілесних покарань. Для дачі показань свідків титуловані дворяни, як і високопоставлені чиновники, могли не бути в поліцію, а давати показання будинку.

Жалувана грамота містам визначала права та обов'язки міських станів - міщан, купців, іменитих громадян і ін. Найчисленнішим було стан міщан. Звання міщанина було спадковим. Міщани мали свій суд, який за деякі злочини міг позбавити міщанського звання. Станова приналежність записувалася в документи, що засвідчують особу. Ставлення поліції до людини багато в чому визначалося його становим становищем.

Література;

1. Волинка К.Г. Проблеми становлення єдиного механізму забезпечення прав і свобод особи. Вісник Запорізького юридичного інституту. 2000. № 3. С. 38–48.
2. Негодченко О.В. Організаційно-правові засади діяльності органів внутрішніх справ щодо забезпечення прав і свобод людини : монографія. Дніпропетровськ : Вид-во ДДУВС, 2003. 444 с.
3. Олійник А.Ю. Конституційно-правовий механізм забезпечення основних свобод людини і громадянина в Україні : монографія. Київ : Алерта, 2008. 472 с.
4. Гуренко М.М. Розвиток політико-правової думки про гарантії прав та свобод людини та громадянина : монографія. Київ : Логос, 2002. 252 с

ЗМІСТ

Андоній І. О., Надібська О. Я. ПРАВА ЛЮДИНИ В УКРАЇНІ У КОНТЕКСТІ СУЧАСНИХ СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНИХ ПРОЦЕСІВ	3
Андоній І. О., Надібська О. Я. МІСЦЕ І РОЛЬ ПОЛІЦІЇ У МЕХАНІЗМІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНСТИТУЦІЙНИХ ПРАВ ЛЮДИНИ І ГРОМАДЯНИНА В УКРАЇНІ	6
Баймуратов М. М., Волошин Ю.О. КОМПЕТЕНЦІЯ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ ЯК ІМПЕРАТИВ ЗАХИСТУ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ.....	9
Баймуратов М. О. МУНІЦИПАЛЬНІ ПРАВА ЛЮДИНИ: ІДЕНТИФІКАЦІЙНІ ОЗНАКИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ ЯК НОВОЇ КОНСТАНТИ НАЦІОНАЛЬНОГО МУНІЦИПАЛЬНОГО ПРАВА	13
Бакаленко М., Надібська О. Я. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ ПРАВ ГРОМАДЯН НА ЖИТТЯ	17
Бахметєв А. Є. Наумкіна С. М. ВИБОРЧІ ТЕХНОЛОГІЇ В УМОВАХ ЦИФРОВІЗАЦІЇ	20
Бевзюк Н. П. ХРИСТИЯНСЬКІ ЕТИЧНІ ЦІННОСТІ У ФОРМУВАННІ ПРАВ ЛЮДИНИ	22
Безродна А. В. СУТНІСТЬ ФЕНОМЕНУ «ГЛОБАЛЬНА РЕВОЛЮЦІЯ В ДЕРЖАВНОМУ СЕКТОРІ» І ОБУМОВЛЮЮЧІ ЙОГО ЧИННИКИ.....	25
Березовський С., Надібська О. Я. ПРАВОВА СОЦІАЛІЗАЦІЯ ЯК ПРОЦЕС ФОРМУВАННЯ ПРАВОВОЇ КУЛЬТУРИ.....	29
Бобровник Д. О. МІЖНАРОДНІ ПРАВОВІ СТАНДАРТИ ТА ЇХ РОЛЬ У ФОРМУВАННІ ГЛОБАЛІСТСЬКОГО ПОТЕНЦІАЛУ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ.....	32
Варинська А. М., Грудок-Костюшко М. О. АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ МОВИ ПРАВА	37
Варинський В. О. ПРОБЛЕМИ НАРКОМАНІЇ В КОНТЕКСТІ СОЦІОКУЛЬТУРНОГО ВИМІРУ В УКРАЇНІ	39
Воропай С. В., Наумкіна С. М. РЕГУЛЮВАННЯ ПРАВ ЛЮДИНИ НА ТИМЧАСОВО ОКУПОВАНІЙ ТЕ- РИТОРІЇ АВТОНОМНОЇ РЕСПУБЛІКИ КРИМ	42
Гайдаснко М., Яшкіна О. І. МОЖЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ТЕХНОЛОГІЙ ТАРГЕТУВАННЯ В ПОЛІТИЧНОМУ МАРКЕТИНГУ	44

Гайдасенко П. Л., Наумкіна С. М. СУЧАСНІ ПЕРСПЕКТИВИ УКРАЇНСЬКОГО ХАРИЗМАТИЧНОГО ЛІ- ДЕРСТВА ЧЕРЕЗ ПРИЗМУ ЗАХИСТУ ПРАВ ЛЮДИНИ.....	46
Галигін О. С., Міцул А. О., Чернов О. М., Онищук В. М. СОЦІОКУЛЬТУРНИЙ ВИМІР ПРАВА.....	49
Гаманюк Л. О., Матвєєва Л.Г. КОНСТИТУЦІЙНИЙ ТА ЮРИДИЧНИЙ ОБОВ'ЯЗОК В УКРАЇНСЬКОМУ ПРАВІ.....	51
Гедікова Н. П., Войнова Е. О. ЕЛЕКТРОННА ДЕМОКРАТІЯ ЯК СИСТЕМА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РЕАЛІЗА- ЦІЇ ГРОМАДЯНСЬКО-ПОЛІТИЧНИХ ПРАВ І СВОБОД В ІНТЕРНЕТ-ЕПОХУ	54
Деревянкін С.Л. УКРАЇНСЬКА ПРАВОВА РЕАЛЬНІСТЬ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ЗРУ- ШЕНЬ: ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ СОЦІОЛОГІЧНОЇ ШКОЛИ ПРАВА.....	57
Дулгер В. В. СОЦІАЛЬНА КООРДИНАЦІЯ ЯК СКЛАДОВА ФОРМУВАННЯ СУСПІЛЬНО-ПРАВОВИХ ПРІОРИТЕТІВ.....	60
Дяченко О. В. ЗНАЧЕННЯ НОВИХ ТИПІВ ЗМІ У ПОЛІТИЧНОМУ ПРОСТОРІ СУЧАСНОГО СОЦІУМУ ЯК ПОТУЖНОГО ІНСТРУМЕНТУ СПРИЙНЯТТЯ ТА ЗМІНИ ПОЛІТИЧНОЇ ДІЙСНОСТІ.....	62
Ієремія В., Музиченко Г. В. ЗАСТОСУВАННЯ МАРКЕТИНГОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ У ВИЗНАЧЕННІ ЕЛЕКТОРАЛЬНИХ ВПОДОБАНЬ ВИБОРЦІВ	65
Ізбаш К.С., Славінська І.В. ПРАВА І СВОБОДИ ЛЮДИНИ І ГРОМАДЯНИНА В НЕЗАЛЕЖНІЙ УКРАЇНІ	68
Ісмайлова Д.А., Берназ П. В. ФІЛОСОФСЬКО ПРАВОВИЙ АСПЕКТ ПРАВ ЗАХИСНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ АДВОКАТУРИ	71
Каменчук Т. О. ДІЇ УРЯДІВ В ПЕРІОД КОРОНОВІРУСНОЇ ПАНДЕМІЇ	74
Каретна О.О. ПРОБЛЕМИ ВІКОВОЇ ДИСКРИМІНАЦІЇ.....	77
Карпенко М. В. ДЕРЖАВА І ПРАВО: НЕВИРІШЕНА ПРОБЛЕМА	79
Компанієць М. М., Баймуратов М.О. ВДОСКОНАЛЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ МУНІЦИПАЛЬНОЇ ПРАВОВОЇ ПОЛІ- ТИКИ В КОНТЕКСТІ НАДАННЯ ОРГАНАМИ МІСЦЕВОГО САМОВРЯ- ДУВАННЯ БЕЗОПЛАТНОЇ ПЕРВИННОЇ ПРАВОВОЇ ДОПОМОГИ ЧЛЕ- НАМ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ	81

Кофман Б. Я. КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВИЙ СТАТУСУС ЛЮДИНИ, ОСОБИСТОСТІ ТА ГРОМАДЯНИНА В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ (ДО ВИЗНАЧЕННЯ ОСНОВНИХ ПІДХОДІВ ДО ВИВЧЕННЯ ТА РОЗУМІННЯ)	85
Кумеда Т. А. КУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ ПІДХІД ДО ОСМИСЛЕННЯ ФЕНОМЕНУ ПРАВА	89
Малишенко Л. О. УМОВИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВ І СВОБОД ГРОМАДЯН В ІНФОРМАЦІЙНОМУ СУСПІЛЬСТВІ	92
Мельник О. В., Проноза Р. О. ІСТОРИКО ФІЛОСОФСЬКИЙ АСПЕКТ ПРОБЛЕМИ: ПРАВА ЛЮДИНИ	95
Мороз В., Музиченко Г. В. СОЦІАЛЬНІ ФУНКЦІЇ СУЧАСНИХ ДЕРЖАВ: ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ	97
Музиченко Г. ВЗАЄМОДОВІРА МІЖ УЧАСНИКАМИ МІСЦЕВОГО ПОЛІТИЧНОГО ПРОЦЕСУ ЯК КРИТЕРІЙ СТАЛОСТІ ЛОКАЛЬНОЇ ДЕМОКРАТІЇ	99
Надибська О. Я. ПРИОРИТЕТНІ НАРЯМИ РОЗВИТКУ ДИСТАНЦІЙНОЇ ОСВІТИ.....	101
Наумкіна С. М., Довбиш М. О. СОЦІАЛЬНО-МЕДИЧНІ ДОСЯГНЕННЯ ВЕЛИКОЇ БРИТАНІЇ У СФЕРІ ПАЛІАТИВНОЇ МЕДИЦИНИ, ЯК ЕЛЕМЕНТ МІЖНАРОДНОГО ДОСВІДУ ДЛЯ УКРАЇНИ	103
Наумкіна С. М., Євченко Р. І. ІНСТРУМЕНТАЛІЗАЦІЯ ЛОБІЗМУ В ДІЯЛЬНОСТІ ІНСТИТУТІВ ГРОМАДСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА.....	106
Нерубаська А.О. СТРАХ ТА ЙОГО ПРОЯВИ У ПЕРІОД ПАНДЕМІЇ: СИСТЕМНИЙ АСПЕКТ.....	110
Нівня Г. О. ЗМІСТ КАТЕГОРІЇ СВОБОДИ В ДОБУ СВІТОВОЇ ПАНДЕМІЇ: СОЦІАЛЬНО-ФІЛОСОФСЬКА РЕФЛЕКСІЯ.....	112
Онищук В. М. НАЦІОНАЛЬНІ МЕНШИНИ В СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНОМУ ПРОСТОРІ УКРАЇНИ.....	113
Павлега О.С. ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДІВ ЛОГІКИ В СОЦІОЛОГІЧНИХ ДОСЛІДЖЕННЯХ	116
Пастух І., Надибська О.Я ДІЯЛЬНІСТЬ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ У ТВОРЕННІ ВЕРХОВЕНСТВА ПРАВА	119

Посторонко І. Г., Баймуратов М.О. ФЕНОМЕНОЛОГІЯ МУНІЦИПАЛІЗМУ ЯК ПРИРОДНА КОНЦЕПЦІЯ ЗАХИСТУ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ	122
Потапчук Г. В. НОВЕЛІЗАЦІЯ КОНСТИТУЦІЙНОГО РОЗУМІННЯ ЕКОЛОГІЧНИХ ПРАВ ЛЮДИНИ В КОНТЕКСТІ ЕКОЛОГІЧНОГО КОНСТИТУЦІОНАЛІЗМУ	126
Проноза І., Жестікова М. К. ПРАВОВИЙ СТАТУС ІНФОРМАЦІЇ ЯК ОБ'ЄКТА ЦИВІЛЬНИХ ПРАВ ЧЕРЕЗ ПРИЗМУ ІНФОРМАЦІЙНИХ ПРАВОВІДНОСИН	129
Ростецька С., Проноза О. ВПЛИВ COVID-19 НА ПРАВА ЛЮДИНИ ТА ВЕРХОВЕНСТВО ПРАВА	132
Семенченко М., Наумкіна С. М. ПОЛІТИЧНИЙ АБСЕНТЕІЗМ В УМОВАХ ЗАПРОВАДЖЕННЯ ПРОЦЕДУРНОЇ ДЕМОКРАТІЇ	134
Тараненко К., Музиченко Г. В. ПРАВА ЛЮДИНИ У КОНТЕКСТІ СУЧАСНИХ СУСПІЛЬНО – ПОЛІТИЧНИХ ПРОЦЕСІВ В УКРАЇНІ	137
Тимошенко Ю., Пальшков К. РЕГУЛЮВАННЯ ПОЛІТИЧНИХ ПРАВ ІМІГРАНТІВ У ЄВРОПІ	139
Ткаченко Н., Ростецька С. ЗАХИСТ ПРАВ ЛЮДИНИ В УМОВАХ ЗБРОЙНОГО КОНФЛІКТУ	141
Ткачук Ю. В. ВСТАНОВЛЕННЯ ПРАВОВОГО СТАТУСУ МІГРАНТІВ ЯК НЕОБХІДНИЙ ЕЛЕМЕНТ СУЧАСНОЇ ДЕРЖАВНОЇ МІГРАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ	143
Хван Р. М., Баймуратов М.О. РОЗВИТОК ЛОКАЛЬНОЇ ДЕМОКРАТІЇ ТА ЙОГО ВПЛИВ НА МОДИФІКАЦІЮ МУНІЦИПАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ В КОНТЕКСТІ ЗАХИСТУ ПРАВ ЛЮДИНИ	146
Хвостікова О., Музиченко Г. В. ПОЛІТИКО-ПРАВОВИЙ МЕХАНІЗМ ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЇ ПОЛІТИЧНІЙ КОРУПЦІЇ В КРАЇНАХ ЄС	152
Чорнолуцький Р. В. КОНСТИТУЦІЙНЕ НОРМО/ЗАКОНОПРОЄКТУВАННЯ ЯК ЗАСТАВА ЯКОСТІ РЕГЛАМЕНТАЦІЇ ТА РЕГУЛЮВАННЯ ОСОБИСТИХ І КОЛЕК- ТИВНИХ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ І ГРОМАДЯНИНА	154
Швець С. Л. ЧИННИКИ МІГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ ДЛЯ КРАЇН-ДОНОРІВ ТА КРАЇН-РЕЦИПІЄНТІВ	158
Ямчук П. ТРАКТУВАННЯ ОКРЕМИХ БАЗИСНИХ ЗАСАД ФІЛОСОФІЇ УКРАЇНСЬ- КОГО ДЕРЖАВОТВОРЕННЯ В'ЯЧЕСЛАВОМ ЛИПІНСЬКИМ І ДМИТ- РОМ ДОРОШЕНКОМ(погляд з ХХІ століття)	160

Наукове видання

**ЛЮДИНА МАЄ ПРАВО:
СОЦІАЛЬНО-ГУМАНІТАРНИЙ ДИСКУРС У КОНТЕКСТІ
РЕФОРМАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ В УКРАЇНІ**

Матеріали круглого столу

18 листопада 2021 року

Підписано до друку 26.11.2021. Формат 60х80/16. Папір офсетний.
Гарнітура «TimesNewRoman»/ Друк цифровий. Ум. друк .арк. 9,8
Наклад 50 прим.
Видавництво ОДУВС
м. Одеса, вул. Успенська, 1
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 3507 від 25.06.2009 р.